

В. „Законность“

ще излиза два пѣти въ седмицата:
ВЪ ЧЕТВЪРТЪКЪ И НЕДѢЛЯ.

ЦѢНАТА МУ Е:

За година	9 лева
„ 6 мѣсеци	5 „
„ 3 „	3 „
„ 1 „	1 „

За въ странство:

се прибавятъ пощенскитѣ разноски.

ЕДИНЪ БРОЙ 10 СТ.

ЗАКОННОСТЪ

ГЛАВЕНЪ И ОТГОВОРЕНЪ РЕДАКТОРЪ:

ИВАНЪ БѢЛИНОВЪ.

Спомощствованията

почнуватъ отъ началото на всѣки мѣсецъ

Писма, рѣкописи и пари се испращатъ до Редакцията въ Руссе.

За частни обявления се плаща:

По 2 ст. на дума на първата страница и по 1 ст.—на четвъртата.

ЕДИНЪ БРОЙ 10 СТ.

Редакцията и администрацията на вѣстника се намиратъ въ адвокатското писалище на г. г. Ив. БѢлиновъ и Илия Паликрушевъ.

Иванъ БѢлиновъ

и

Илия Паликрушевъ

Почватъ да адвокатствуватъ задружно въ гр. Руссе

и приематъ да водятъ всѣкакви дѣла прѣдъ всичкитѣ сѣдилища въ Княжеството.

Писалището имъ се намѣрва на улица Александровска, близо до аптеката на Фр. Вотчъ, срѣщу градската градина.

Обръщаме вниманието на почитаемата публика изобщо, както и специално на г. г. руссенскитѣ търговци, банкери и фабриканти, а тъй също и на административнитѣ и сѣдебни учреждения въ града, *върху ефтенята на нашитѣ такси за обявления.* Низката цѣна, която сме назначили за помѣщение на подобенъ родъ публикации, както на първата, тъй и на последната страница на вѣстника си, ни даватъ право да мислимъ, че лицата и учрежденията, къмъ които се обръщаме съ настоящето си, ще ни почетатъ съ своето внимание.

Дава се подѣ наемъ:

Една новопостроена магазинъ съ хубава подница и двѣ прѣвходни стаи, на добра позиция—улица Александровска, срѣщу новата градска градина, удобна за контора, фабрика и проч.

За споразумение до ступанина й **Маринъ Н. Чолаковъ.**

Щайнбрухско пиво

Пристигна и ще има винаги прѣсно въ хотелъ „Ислах-хане“. Всѣка вечеръ концертъ отъ унгарски оркестръ.

Холандски гиацанти (зюмбюли), лилии, тюлпани (лалета) и гладиоли (всички въ луковици) пристигнаха въ магазина на

Маринъ Н. Чолаковъ.

(2—1)

Р. КАРАКАШОВЪ & СТ. ТЕЛЕВЪ.

Комиссионери — Експедитори.

Рашко Каракашовъ, бивший Управителъ на Бургаската, Пловдивската, Видинската и други митници, а напоследъкъ отъ I-ва степенъ оцѣнителъ при Руссенската Митница, заедно съ Стати Телевъ, съ дълговрѣнна практика, извѣстятъ Г-да търговцитѣ, че отворихъ въ гр. Руссе **Комиссионерска—Експедиторска кантора** и приематъ да освобождаватъ, отъ митницата, отъ разнитѣ параходни агенции, всѣкакви стоки по най износни условия, бърза и точна работа.

(3—1)

Докторъ лѣкува болѣзта бленоргия (триперъ) въ течение на десетъ дена. Желаящитѣ да се лѣкуватъ по този новъ, лесенъ и сигуренъ способъ, да се отнасятъ до аптеката „Корона“, въ зданието на Дружество „Гирдапъ“, ул. Александровска, гдѣто ще имъ се съобщава адреса на доктора.

(10—2)

ОБЯВЛЕНИЕ

Увѣдомява се почитаемата публика, че г. Д-ръ И. Кириякъ, първостепененъ лѣкаръ на Букурещкитѣ спитали, е построилъ една нова, своя болница, улица St. Ionica, № 8, задъ гърба на румжнския пассажъ (при Националния Театръ). Казанния докторъ се рекомандува специално на болнитѣ отъ България, които биха имали нужда да дойдатъ за лѣкувание въ Букурещъ, като имъ прѣпоръчва да се спиратъ въ неговата болница, гдѣто, освѣнъ особената и братска грижа, която ще намѣрятъ, тѣ ще иматъ на расположението си всички удобства, съ цѣни твърдѣ ефтени, въ които влизатъ безплатно и визититѣ на Д-ра Кирияка. Излишно е, да се прибавя нѣщо за похвала на г. Д-ра Кирияка, който е тъй добръ познатъ въ Букурещъ, като най-добрия хирургъ.

Увѣрени сме, че правимъ една истинска услуга на нашитѣ съотечественици, българи, като ги съвѣтаваме да отиватъ на лѣкувание въ тѣзи прѣкрасна болница, гдѣто тѣ, съ най умѣреннитѣ разноски, ще намѣратъ и една братска срѣща отъ страна на управлението на болницата, и едно истинско облекчение на своитѣ страдания.

3—2

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанный имамъ честь да извѣстятъ на почитаемата публика, че съмъ свършилъ курсъ на „МАССАЖА“ и съмъ практикувалъ професията си въ Виенна. Страдающитѣ отъ ревматизмъ, искълчване или строшавание на кости, и отъ всички други болѣсти, които се лѣкуватъ съ масиране, ще намѣрятъ у мене бързо и ефтино исцѣряване. Живѣя и приемамъ болни въ къщата на Софа Овчарова, срѣщу салона на Балкански, до Търговската Банка. Желаящитѣ могатъ да ме викатъ и въ къщи.

Съ почитание,

Първи български масажистъ,
Цвятанъ Ц. Докторовъ.

Има се нужда отъ единъ аптекарски помощникъ. За споразумѣние при Братия А. Х. Сетянъ, галантери въ гр. Руссе, улица Александровска, срѣщу Телеграфо-Пощенската Станция.

Обявявамъ на почитаемата руссенска публика, че отворихъ една мастерска въ Руссе, улица Нова, близо до Цирка, въ къщата на Дионисия Филатова, и се заемамъ да поправамъ и калайдисвамъ вътрѣшността на самовари сребърни, мѣдни, никелови и др., съ гаранция и подѣ моя лична отговорностъ. Услуга бърза. Цѣни умѣренни. Имамъ солидни рекомандации.

Матвѣй Андрѣевъ Увагинъ.

Дава се подѣ наемъ:

Квартира отъ 6 стаи, съ отдѣлна кухня, въ центра на града.

За споразумѣние до ступанина й Кръстю Н. Поповъ.

1—3.

Най-модерно скроени и доброкачествени **ПАЛТОНИ СУКНЕНИ, ПАЛТОНИ ШЕЯЧАНИ, КОСТЮМИ КАМГАРНИ и ШЕЯЧАНИ** за настоящий сезонъ, могатъ да се получаватъ само въ Българската Дрѣхарница на **СТ. Р. ПАПАРИНОВЪ,** Улица Александровска.

Живко Икономовъ Зѣбенъ Лѣкаръ

Свършилъ въ Московский Университетъ

Приема болни всѣки день

адресъ: въ домътъ на Г-жа Сийка Хр. Ганева (на хгъла между Княжеска и Караджова улици).

2—3

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Подписанната, Екатерина Ив. Л. Хамамджиева отъ г. Сопотъ, съ настоящето си исказвамъ своята най-голѣма благодарностъ къмъ осигорителното за животъ Дружество „Ню-Йоркъ“, което благоволи да ми исплати чрѣзъ агентитѣ си, Г-да Братия Донкови, търговци въ гр. Карлово, суммата 10,000 (десетъ хиляди) лева златни, за която бѣ осигоренъ покойний ми мъжъ, Иванъ Лучевъ Хамамджиевъ, и срѣщо която осигурания покойний бѣ исплатилъ само двѣ премии.

Като исказвамъ публично тѣзи своя благодарностъ къмъ това Дружество, което е образецъ на солидностъ и честностъ, съвѣтвамъ всѣки семеенъ домакинъ да се осигори при него, единственна гаранция за обезпечение на едно семейство.

Сопотъ, 27-й Мартъ 1896 год.

Екатерина Ив. Хамамджиева.

2—2

Руссе, 1 Декември 1896 год.

Нѣколкото души продадени драскачи, които се подвизаватъ изъ колонитѣ на „белгийската“ фабрика за калъ, и които сж си направили занаятъ да псуватъ, да хулятъ и да поливатъ съ най-циничнитѣ помии всичко, що има у насъ честно, благородно и неопятнено, сж си позволили въ последния (319) брой на правителствената пачавра — да ни простятъ читателитѣ тѣзи не съвѣмъ литературна дума — да прикачатъ нѣколко, колкото оскърбителни, толкова и незаслужени епитети, по адреса на едного отъ най виднитѣ и най-почтени български граждани, г. Юрдана П. Теодорова, когото едно врѣме — въ най-голѣмия разгаръ на политическитѣ страсти — даже в. „Свобода“ не се рѣшаваше да закача. Читателитѣ се същатъ, разбира се, че причината за тѣзи „немилостъ“ на купенитѣ писачи отъ „Миръ“ къмъ г. Ю. П. Теодорова е неотдавашното му кан-

ОТЪ ЩО ТЕГЛИМЪ?

Продължение отъ брой 11.

Днесъ г. Д. Петковъ би се изсмълъ всѣкому, който би казалъ, че правителството трѣбва да има повече властъ, отъ колкото му дава основния законъ, и не би оставилъ никого даже да говори за стѣсненіе свободитѣ на народа ни, гарантирани отъ Конституцията. Последната не е днесъ несъобразна съ живота ни. Разбира се, г. Д. Петковъ днесъ говори истината, която той пропагандиралъ и прѣди 9 Августъ 1886 г. Колко щѣше да ни е приятно, да можаме да утвърдимъ сжщото за г. Д. Петковъ и за врѣмето, прѣзъ което бѣше купенъ (не е ли все едно подкупенъ?) редакторъ на в. „Свобода“.

Таквизъ примѣри имаме и прѣсни. Г-да Ив. Евст. Гешевъ, К. Величковъ, М. Маджаровъ, Т. Теодоровъ, па и К. Стойловъ тоже се указаха все таквизъ екземпляри, именно измѣнчиви, да не употрѣбимъ по-строга дума. Гдѣ е вече плача на първия за брашненій чувалъ? Гдѣ сж ерѣмядѣтъ на другитѣ за потжипанитѣ отъ Стамболова народни права? Цалували и сега г. К. Стойловъ прѣстѣта на Разградъ отъ почитъ къмъ доблестнитѣ му граждани, когато тѣ пакъ се борятъ за отстояване народний суверенитетъ? Днесъ за токо що поименуванитѣ господа всичко въ България (па и въ Тракия, и Македония) върви по медъ и масло. Но че министритѣ не трѣбва да взематъ по-голяма годишна плата отъ 12,000 лева, колкото получавахъ у насъ прѣдшественнитѣ имъ до 1886 г.; че числото на чиновницитѣ трѣбва да се намали въ она размѣръ, който бѣше до прѣди десетъ години (и слѣдъ 6 Септ. 1885); че даждията трѣбва да се намалятъ; че заеми вече не трѣбва да правимъ; че не трѣбва да се покровителствуватъ повече богатитѣ, а напротивъ, трѣбва да се облегчи неспособното положение на дребнитѣ земледѣлци, на еснафитѣ и въобще на работницитѣ; че трѣбва да се унищожатъ всички пенсии, освѣнъ инвалидитѣ; че трѣбва да се унищожатъ окроата и акцизитѣ, освѣнъ на спирнитѣ пития и на тютюня и да се введе прогресивенъ данѣкъ върху доходитѣ; че трѣбва да се махне привилегията на чиновницитѣ, по която тѣ днесъ не могатъ да се даватъ подъ съдъ за извршени отъ тѣхъ служебни прѣстѣпления безъ разрѣшение на висшето началство, и, въобще, че трѣбва да се направи отъ днешнитѣ министри всичко онова, което тѣ намираха за народнополезно, когато бѣхъ въ опозиция, — за туй тѣ немарятъ, а, напротивъ, върватъ напълно по пхтия на министерството до 18 Май 1894 г. Всичко туй, разбира се, не щеше да бжде, ако нѣмаше у мнозина отъ нашитѣ по-влиятелни хора голѣмий недостатѣкъ — измѣнчивостта, която толковъ понизява достойнството на човѣка. Колко щѣше да стане до сега велика нашата малка татковина, ако ний имахъже характера, на пр., на покойий ни народенъ мъжъ, Петко Р. Славейковъ, който имаше за лозунгъ туй, що красеше неговия вѣстникъ „Македония“: „Лошо нищо е да измѣняваме на началата си, когато сж тѣ прави.“

Варна, XI. 1896 г.

К. Жеевъ.

Още нѣщо по нашитѣ финанси.

Писмо отъ Берлинъ

до

„Le Monde Economique“.

„Отъ нѣкое врѣме насамъ, хората у насъ се занимаватъ съ финансовото положение на България и може лѣсно да се заблѣжи, че нѣкои критики прѣминаватъ границитѣ на онава което е справедливо, както често пхти се случва въ разгара на единъ споръ. „Deutsche Economist“ отива чакъ до туй, што свѣтѣва публика да продава българскитѣ фондове, защото дефицита на княжеството проолжява да се увеличава. . . . . Заблѣзва се изобщо, че една частъ отъ германската публика бърза да слѣдва този свѣтъг и че нѣкѣстни финансови кръгове сж наклонни да имитиратъ нейния примѣръ, ако българското правителство отъ побърза да освѣтли финансовото положение на царявата, чрѣзъ свѣдѣния, които да вдххватъ безсловновно довѣрие.

„Deutsche Economist“, като экзаменува българския бюджетъ въобще и като се спира по-подробно върху обяснителния по него докладъ на министра на финанситѣ, критикува не само разглѣданитѣ вече отъ насъ (гл. 9 брой на нашия вѣстникъ) точки, но заблѣзва сжщеврѣменно, че при сжтствието въ пассива на баланса перото „депозити и гаранции“, което възлиза на 20 мил. фр., изисква подробни и точни обяснения, — защото единъ ясно и свѣстно съставенъ финансовъ рапортъ би показалъ подобна една сума тѣй-сжщо и въ актива, като къмъ това би прибавилъ, разбира се, и по-подробни разяснителни свѣдѣния. Въ всѣки случай, рапорта на българския финансовъ министръ би трѣбвало да излага по единъ възможно по-ясенъ начинъ, срѣдствата, които усигуряватъ реализирането на тѣзи „депозити и гаранции“. Ако чловѣкъ може да се рѣши да не изисква такива свѣдѣния отъ една голѣма и могществена държава, то разслабеното финансово положение на България, на да ли й позволява да ги крие отъ читѣ на публиката. . . .

„Bank de Frankfort“, като тѣй сжщо отбелѣзва прѣвувеличенията, които тенденциозно съдържа една голѣма частъ отъ критикитѣ върху финансовото положение на България, изразява се сжщеврѣменно съ най похвалната умѣренность и казва: „Нуждитѣ фондове за направата на желѣзнитѣ пхтия, прѣдвидени въ контракта на заема отъ 1892 г., се въскачатъ близо на 70 мил. фр., когато пѣкъ производението на заема е исчислено на 125 мил. фр. Отъ тукъ излиза, че стойността на ипотеката, която трѣбва да съставлява гаранция на българскитѣ заемодавци, е много по маква отъ тая на заема. Но понеже общанитѣ постройки не ще могатъ да се направятъ съ суммитѣ, които ефективно ще даде заема отъ 1892 г., тѣй като значителна частъ отъ тѣхъ сж вече похарчени за бюджетни нужди, то очевидно е, че ще стане потребѣ да се склучи още единъ новъ заемъ, който при днешнето състояние на финансовото тържище на да ли би могълъ да се реализира на изгодни условия. . . .

Въ нѣколко вѣстника се срѣща прѣдположението, какво зложелателнитѣ и до една стѣпенъ прѣувеличени критики върху финансовото положение на България, идатъ отъ компанията на источнитѣ желѣзници, на която отдаватъ намѣрението, че иска да продаде желѣзнопхтията си мрѣжа въ България (300 километра) на правителството на тая страна за 60 мил. лева. Ако това е така, ако источната компания дѣйствително питае мрачнитѣ надѣжди, които ѣ отдаватъ, твърдѣ за вѣрване е, че тя злорадствува надъ състоянието на българскитѣ финанси, което за жалость, дава изобиленъ материялъ не само на строгитѣ, но даже и на благосклоннитѣ критики. За насъ, обаче, намѣренията на источната компания много малко значатъ. Сега въпроса не се касае до последнята. Най доброто срѣдство за отговаряние на подобни критики, би било безспорно публикуванието на единъ успокоителенъ рапортъ върху финансовото положение на България, върху състоянието на желѣзнитѣ ѣ пхтия и върху отношенията на българското правителство съ Laenderbank. —

Това ще бжде тѣй сжщо единственното срѣдство да се спре масовата продажба на българскитѣ фондове, за която се готви публика. Когато цѣльта е толкова желателна и похвална, защо министра на финанситѣ, който лично се радва на най-голѣмо уважение, още бави потребнитѣ публикации и държи въ тайна истинското финансово положение на страната. Неговото бавяние служи за поводъ на нови и още по-строги критики. Посочватъ, напр. на единъ рапортъ, публикуванъ отъ министра на общитѣ сгради, на български язикъ, върху приходитѣ на държавнитѣ желѣзници въ 1895 г., който рапортъ, съдържа слѣднитѣ любонитни свѣдѣния:

Бюджета отъ 1895 г. исчислява разносикитѣ по експлоатацията на желѣзнитѣ пхтия на . . . . . фр. 3.370.552. — Спорѣдъ рапорта на министра тѣ възлизатъ на . . . . . фр. 3.367.107.46 Отъ кждѣто едно намаление отъ „ . . . 203.444.54 По бюджета доходи сж биле прѣдвидени за . . . . . фр. 3.899.400. — Спорѣдъ рапорта же тѣ сж достигнали фр. 4.120.454.85 Отъ кждѣто единъ излишѣкъ отъ „ . . . 221.054.15 Изобщо, безъ да влизаме въ подробности, спорѣдъ исчислението на бюджета, чистия излишѣкъ на прихода е отъ 753.347 фр.

Що се касае до лихвата на вложенитѣ въ желѣзни пхтия капиталѣ, то тя се прѣдставлява както слѣдва:

1-о За линията Руссе-Варна 53.317.000 фр., издадени al pari по 6 0/0 фр. 3.200 000. — 2-о За разнитѣ други линии—39.000.000 фр., издадени по 85 0/0 съ 6 0/0 или 7 0/0, 2.730.000. — Всичко фр. 5.930.000. —

Минусъ излишѣка отъ приходитѣ за 1895 год. . . . . фр. 753.317. — Всичко това оставя единъ дефицитъ отъ . . . . . фр. 5.176.653. — който сега вече е една значителна загуба, и който, идущата година, когато линията София-Шуменъ ще бжде построена, трѣбва да даде едно още по-значително увеличение на загубата.

При тѣзи краснорѣчиви цифри, какъ искате да поддържате претенцията, че българскитѣ финанси нѣматъ нужда отъ една коренна реформа? Каква цѣлъ може да гони прикриванието, или изопачаванието на общепознати фактове? . . .

Прѣвелъ: X.

ВЪНКАШНА ХРОНИКА.

Който е слѣдилъ съ внимание еволюцията на събитията, станали прѣзъ последнитѣ години въ отечеството на Фараонитѣ, ще е заблѣзалъ, че тѣзи страна, отъ 1882 год. насамъ, се е сбдила съ такива безочливѣ гости—Англичанитѣ, които и до днесъ, по никой начинъ, не може да истика възбъ отъ прѣдѣлитѣ си.

Повикани да усмиратъ Египетъ отъ вълненията на мятежника Араби-Паша, Англичанитѣ засѣднаха на брѣговетѣ на Нилъ като у тѣхъ си, и, не само че не мислятъ да си трѣгнатъ отъ тамъ, но още се и сърдятъ, когато другъ нѣкой ги подкани да сторятъ това.

А за да не се каже, че тѣ сж си свршили миссията въ Египетъ, тѣ постоянно се стараятъ да намѣрватъ нови причинѣ, нови опасности за стралата, които неминуемо изискватъ тѣхното прѣсѣтствие тамъ. Тѣ създадоха единъ Махди, съ грамадни ордии, нарѣчени махдистѣ, които, като нахлули въ египетскитѣ градове Вади-Халфа и Короско, исклали, не само мжжеть въ тѣзи мѣста, но даже и женитѣ и малолѣтнитѣ дѣца. При всичко, че това бѣха обикновенни схватки мжду египтяни и суданци, каквито често се случватъ мжду дивитѣ африкански плѣмена, но Англия се воспользува отъ случая, да отвледе мисльта за испражняванието на Египетъ отъ нейнитѣ войски, предприе знаменития свой походъ срѣдъ плашитото на Египетъ—Махди и навлѣзе въ Суданъ, чакъ до градътъ Хартумъ, неговата столица. Въ този градъ, както е познато, остана единъ гарнизонъ отъ нѣколко хиляди души англоегипетски войски, подъ командата на английския генералъ Гордонъ, но гарнизона презъ 1884 год. биде заграденъ отъ дивитѣ судански племена, подъ прѣводителството на единъ Махди (пророкъ), и слѣдъ дълго съпротивление, биде погубенъ до кракъ, а главата на Гордона много врѣме се разнася на маждракъ по цѣлия Суданъ. Англоегипетскитѣ войски бидоха принудени, слѣдъ тѣзи катастрофа, да се оттеглятъ отъ всичкитѣ укрѣпени точки, които държаха въ Суданъ и да се настанятъ въ прѣдѣлитѣ на собственний Египетъ. Тѣзи катастрофа даде нови причинѣ на Англичанитѣ да не напушатъ Египетъ, и постоянно да плашатъ свѣта, че, ако тѣ излѣзатъ отъ тамъ, Махди може да нападне единъ денъ и на собственнитѣ египетски владѣния. Но минаха много години, за Махди и неговитѣ ордии нищо вече не се чува, а Англичанитѣ все продължаватъ да стоятъ въ Египетъ.

Когато, прѣзъ първитѣ мѣсеци на настоящата година, Турция, подкрѣпена отъ Руссия и Франция, подаде познатата си нота чрезъ турския посланикъ въ Лондонъ, на английското министерство на въннитѣ дѣла, съ която се искаше да се опредѣли: кога именно намѣрватъ Англичанитѣ да напуснатъ Египетъ, Махди пакъ въскръсна на египетскитѣ граници, Англичанитѣ отново грабнаха египетскитѣ войски и търтиха на нови авантюри, които слѣха въ едно общо название: „походъ на Донгола“. Съ този походъ тѣ мислѣха да помогнатъ на Италиянитѣ, които се бияха съ Абисинцитѣ и бѣха заплашвани да бждѣтъ нападнати отъ дивитѣ отъ къмъ Кассала и Масуахъ, близосѣдни градове на Донгола.

За тази цѣлъ, Англичанитѣ, безъ стѣснение, задигнаха 12 милиона лева изъ резервитѣ на кассата на Египетския дългъ, които сумми не можахъ да се бутатъ отъ кассата, безъ съгласието на всички европейски сили, които иматъ прѣстѣ въ египетския дългъ.

Срѣдъ тѣзи дръзка постѣпка на Англичанитѣ, протестираха Французкия и Руския комиссари, а слѣдъ протеститѣ си, заявиха работата предъ тѣй нареченитѣ смѣсени египетски сѣдилища, които не забавиха да осждѣтъ египетското правителство, да възврне вдижитѣ изъ кассата на дълга 12 милиона лева, и, солидарно съ другитѣ комиссари (Германскій, Австрийскій, Английскій и Италианскій), да заплати разносикитѣ за водение на дълото. Египетското правителство, наедно съ четирмата комиссари, бѣше апелирало рѣшението на смѣсе-

